

Política | Actualitzat el 31/03/2018 a les 20:15

Els 27 dies de muntanya russa que van desembocar en la DUI i el 155

Entre l'1 d'octubre i el dia 27 hi va haver una vaga general, una declaració suspesa de la independència, diàleg soterrat i debats encesos al Govern i a l'estat major del procés

Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Carme Forcadell, després de la proclamació de la República | Josep Maria Montaner

El referèndum de l'1 d'octubre (<http://Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Carme Forcadell, després de la proclamació de la República>) no va ser el final de res. Es va convertir, més aviat, en l'inici de la fase més incerta del procés català, directament condicionada per la repressió policial (<https://www.naciodigital.cat/noticia/139634/repressio/policial/espanyola/causa/almenys/893/ferits>) i per l'horitzó de la declaració de la independència. Entre el dia 1 i el 27 d'aquell mes, la cadena d'esdeveniments es va accelerar i va anar relligant un seguit de negociacions internes, diàleg soterrat amb Madrid, amenaces del govern espanyol, intercanvi de cartes entre Carles Puigdemont i Mariano Rajoy i pressions empresarials (<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/28221/grup/empresaris/va/pressionar/puigdemont/junqueras/frenar/extremis/dui>) per aturar la proclamació de la República. 27 dies que tindran, segurament, un lloc en els llibres d'història.

1 d'octubre

Declaració institucional de Puigdemont i el Govern sobre l'1-O Foto: Govern

Durant el matí convuls de l'1-O, l'estat major del procés es va reunir a la Generalitat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/148887/va/passar/mati/1-o/al/palau/generalitat>) per decidir si seguia endavant amb la votació, compromesa per la violència policial. Malgrat els dubtes existents -estesos tant a alts dirigents del PDECat com d'ERC-, la maquinària va seguir endavant i el resultat va ser aclaparador -90% dels vots (<https://www.naciodigital.cat/noticia/139653/si/imposa/amb/90/dels/vots/sobre/total/milions/paperetes/valides>) - a favor del sí. Aquella mateixa nit, Puigdemont va comparèixer acompanyat de tots els membres del Govern per denunciar la violència dels cossos i forces de seguretat de l'Estat i per encarrilar la declaració de la independència. Aquella mateixa nit, de forma simultània a la intervenció de Puigdemont, l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i Òmnium Cultural van fer una crida a l'aturada de país (<https://www.naciodigital.cat/noticia/139629/octubre/vaga/general>) , programada per dos dies més tard. La mobilització permanent que havia permès fer el referèndum seguia en marxa. A Madrid, mentrestant, Rajoy proclamava que no hi havia hagut cap referèndum (<https://www.naciodigital.cat/noticia/139591/rajoy/menyst/referendum/justifica/carregues/policials/hem/fet/haviem/fer>) , però ja estudiava la manera d'aplicar l'article 155 de la Constitució.

3 d'octubre

La plaça Universitat, desbordada aquesta tarda Foto: Josep M. Montaner

Dos dies després del referèndum, centenars de milers de persones van sortir al carrer per protestar contra la violència policial de l'1-O. Malgrat no tenir el suport dels sindicats majoritaris, la vaga general va aconseguir aturar el país (<https://www.naciodigital.cat/naciefotos/galeria/15607/aturada/pais/mobilitzacions/barcelona>) i exhibir, de nou, el múscul del sobiranisme al carrer. La jornada deparava una sorpresa quan ja s'acostava el vespre: Felip VI va anunciar una compareixença televisiva -la primera extraordinària del seu regnat- per valorar els últims esdeveniments (<https://www.naciodigital.cat/noticia/139739/felip/vi/avala/repressio/policial/situa/govern/al/marge/democracia>). Lluny de fer una intervenció conciliadora, el monarca espanyol va situar el Govern "al marge de la democràcia" i va avalar, de facto, la repressió dels cossos i forces de seguretat. "És responsabilitat dels legítims poders de l'Estat garantir la vigència de l'estat de dret basat en la Constitució", va recalcar Felip VI, abonant el terreny per a l'aplicació del 155.

10 d'octubre

Carles Puigdemont i Artur Mas, després del ple del Parlament del 10 d'octubre Foto: Adrià Costa

La llei del referèndum obligava el Govern a traslladar al Parlament els resultats de l'1-O dos dies després de la seva publicació oficial. Després d'intents del govern espanyol per aturar el ple, finalment es va programar una compareixença de Puigdemont en la qual s'esperava la declaració de la independència, malgrat la incògnita sobre els termes en els quals la faria. Finalment, el president de la Generalitat va decidir deixar en suspens la proclamació de la República per obrir una nova etapa de diàleg amb l'Estat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/140226/puigdemont/suspen/declaracio/independencia/obrir/periode/mediacio>) i promoure l'aparició d'una mediació internacional. Jordi Sànchez, president de l'ANC, va ser un dels que va apostar per aquesta via i, de fet, és qui va redactar la frase amb la qual Puigdemont va deixar en *stand by* la declaració. La gestió de la decisió va ser turbulenta: destacats dirigents de Junts pel Sí se'n van assabentar poca estona abans i n'hi va haver d'altres que van conèixer la suspensió per part de la CUP (<https://www.naciodigital.cat/noticia/140438/antoni/castella/si/estat/forca/eleccions/independentisme/hauria/plantejar/no/ser-hi>). S'obria una nova etapa marcada pels requeriments de la Moncloa sobre si efectivament s'havia declarat la independència, i aquí és on el lehendakari Íñigo Urkullu entra definitivament en escena per acostar les posicions entre les dues parts.

16 d'octubre

Jordi Cuixart i Jordi Sànchez arribant a l'Audiència Nacional espanyola Foto: ACN

Les manifestacions del 20 de setembre davant la seu d'Economia van servir a l'Audiència Nacional per encausar Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, presidents de l'ANC i Òmnium Cultural, respectivament, per delictes de sedició (<https://www.naciodigital.cat/noticia/139983/amenaca/latent/sobre/trapero/sanchez/cuixart/fiscalia/nom/ajorna/ofensiva/sedicio>). De la primera declaració que van fer davant la jutge Carmen Lamela en van sortir en llibertat, però en la segona, el 16 d'octubre, van ingressar a la presó de Soto del Real (<https://www.naciodigital.cat/noticia/140581/sanchez/cuixart/empresonats>). Malgrat els recursos presentats -fins i tot després que Sànchez fos nomenat oficialment com a candidat a la presidència de la Generalitat-, encara no han sortit en llibertat. Un cop la causa ha passat al Tribunal Suprem, el jutge Pablo Llarena els ha processat per rebel·lió (<https://www.naciodigital.cat/noticia/151128/suprem/processa/rebellio/tretze/liders/independentistes?rlc=p1>): els atribueix un paper clau en unes mobilitzacions -especialment les del 20 de setembre- que podrien incloure actes presumptament "violents" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/151148/sabien/proc/recorreria/us/forca/arguments/incriminators/llarena>).

19 d'octubre

Reunió del consell de ministres Foto: @marianorajoy

A Mariano Rajoy no li va quedar clar si el dia 10 d'octubre s'havia declarat la independència (<https://www.naciodigital.cat/noticia/140226/puigdemont/suspen/declaracio/independencia/obrir/periode/mediacio>), així que va enviar un requeriment a la Generalitat perquè es concretessin els termes en què s'havia expressat. Els sectors més moderats del Govern interpretaven aquest gest com una via per al diàleg: "Si no, ja haurien aplicat el 155 immediatament, que de ganes no en faltaven", sosté un alt dirigent consultat. En aquest sentit, a la Moncloa no entenien perquè Puigdemont i la majoria parlamentària -Junts pel Sí i CUP- havien signat una declaració d'independència poc després d'haver-la suspès al ple el dia 10 (<https://www.naciodigital.cat/noticia/140249/document/declaracio/independencia/signen/diputats>). "Si no feu les coses, almenys que no sembli que les heu fet", va traslladar un ministre a un conseller en aquells dies frenètics. Puigdemont va respondre al segon requeriment demanant l'alliberament de Sánchez i Cuixart, però ja sabia que Rajoy estava dissenyant en quins termes aplicaria el 155.

20 d'octubre

Cua per retirar diners als caixers automàtics d'una oficina del Banc Sabadell de Vic Foto: Adrià Costa

L'empresonament de Sánchez i Cuixart va accelerar les accions de mobilització permanent dissenyades per les entitats i l'estat major del procés. En aquest context cal emmarcar la crida a la retirada de dipòsits de les entitats financeres (<https://www.naciodigital.cat/noticia/140866/anc/omnium/criden/retirar/diners/dels/bancs/pressiona/r/estat>) . Feia escasses setmanes que les grans companyies del país -La Caixa (<https://www.naciodigital.cat/noticia/139944/caixa/traslada/seu/social/valencia/cinc/dies/despr/refe/rendum>) , Banc Sabadell (<https://www.naciodigital.cat/noticia/139876/confirmat/banc/sabadell/aprova/trasllat/alacant>) , Abertis, Gas Natural, entre d'altres- havien decidit traslladar la seu social del país amb la vista posada en la declaració de la independència, i l'acció reivindicativa es feia pensant en els dos primers casos, principalment. En els dies previs a la fuga d'empreses, els alts representants del'establishment es van posar en contacte amb Puigdemont, Junqueras, Artur Mas i Marta Pascal -entre d'altres- per evitar la declaració de la independència i forçar la convocatòria d'eleccions. Josep Oliu, president del Sabadell, es va reunir personalment amb el vicepresident i el president -per aquest ordre- abans d'ordenar el trasllat efectiu de la seu del banc vallesà cap a Alacant. L'acció de retirada de dipòsits no comptava amb el vist-i-plau inicial de l'ANC, que en va ajornar la data, ni de bona part del PDECat (<https://www.naciodigital.cat/noticia/140890/independentisme/pressiona/estat/amb/cues/retirar/diners/dels/bancs>) , però finalment es va acabar duent a terme.

21 d'octubre

Mariano Rajoy comunicant les mesures del 155 Foto: Moncloa

Un dia després de la retirada de dipòsits d'entitats financeres i poc abans que arrenqués una manifestació a Barcelona demanant la llibertat de Sánchez i Cuixart, Rajoy va comparèixer a la Moncloa per anunciar les mesures basades en l'article 155 de la Constitució (<https://www.naciodigital.cat/noticia/140978/totes/mesures/aplicacio/155/contra/institucions/catalanes>) que es debatrien al cap d'uns dies al Senat. La més cridanera, per descomptat, era el cessament de Carles Puigdemont i de tot el Govern, així com també la impossibilitat que la presidenta del Parlament, Carme Forcadell, de convocar un ple d'investidura mentre la intervenció de l'autonomia estigués vigent. El PSOE i Ciutadans feien costat sense fissures a les iniciatives de la Moncloa.

25 d'octubre

Reunió del Govern del 10 d'octubre del 2017 Foto: ACN

El 25 d'octubre, cap a les set del vespre, destacats membres del Govern i de l'estat major del procés van començar a desfilir cap a Palau. Puigdemont tenia un anunci a fer, i no era senzill: havia arribat a la conclusió, després de parlar amb desenes de persones de tots els entorns, que el millor era convocar eleccions. El debat va ser tens, perquè dirigents d'ERC -és el cas de Marta Rovira- rebutjaven fer un pas enrere en el camí cap a la declaració de la independència, però finalment es va arribar a la decisió d'anar a nous comicis. Ja de matinada, Junqueras va proposar signar el decret de convocatòria, però Santi Vila va apostar per fer-ho l'endemà. Segons revela l'exconseller en el seu llibre *D'Herois i traïdors* (Pòrtic) (<https://www.naciodigital.cat/noticia/149893/fanatitzada/rovira/reivindicacio/pujol/deu/perles/lilibre/santi/vila>), el lehendakari Urkullu estava al corrent de tot i va celebrar que Catalunya no s'encaminés cap a proclamació de la República.

26 d'octubre

Compareixença de Carles Puigdemont del 26 d'octubre. Foto: Adrià Costa

El dia 26 d'octubre resumeix perfectament la dinàmica frenètica de tot el mes. A primera hora, poc després que Urkullu i Vila encara intercanviessin uns missatges més, els diputats de Junts pel Sí van ser convocats a l'auditori del Palau de la Generalitat. Van entrar pel carrer Sant Sever, per evitar les càmeres, i van començar a ocupar les cadires vermelles per escoltar què els havia de dir Puigdemont. El president, acompanyat de tot el Govern i amb cara seriosa, els va anunciar que convocaria eleccions

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/141358/puigdemont/renuncia/declaracio/independencia/convo cara/eleccions/20/desembre>) davant l'amenaça d'accions repressives encara més intenses per part de l'Estat. "No seré el president que porti morts al carrer"

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/143036/paraules/puigdemont/diputats/jxsi/jo/no/ser/president/porti/morts/al/carrer>), els va dir. Hi va haver assistents, com ara Carme Forcadell, que li van preguntar si l'acord amb l'Estat incloïa una retirada dels càrrecs judicials contra tots els dirigents sobiranistes, i la resposta de Puigdemont -que també va admetre que els preparatius per la independència efectiva no estaven llestos- va ser negativa. Diputats del PDECat -Jordi Cuminal, Albert Batalla

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/141369/degoteig/baixes/al/pdecat/diputats/batalla/cuminal/estr ipen/carnet>) - van amenaçar amb deixar el partit si s'anava cap a noves eleccions. ERC va reunir d'urgència l'executiva i va proclamar que, en cas de fer nous comicis, abandonarien el Govern de manera immediata

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/141380/erc/sortira/govern/si/puigdemont/convoca/eleccions>). El president tenia previst fer una compareixença al migdia per anunciar la decisió

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/141360/puigdemont/compareix/palau/aclarir/resol/atzucac/pro>) , però la va anar ajornant: esperava un gest inequívoc de Madrid segons el qual es retirava el 155 si convocava eleccions. Hi va haver contacte entre gabinets, fins i tot trucades entre consellers i ministres, però Puigdemont i Rajoy no van parlar en cap moment. Així que el president, que preveia sortir a anunciar les eleccions, va sortir per dir que no es donaven les condicions per fer-les

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/141394/puigdemont/descarta/eleccions/manca/garanties/prev> eu/declarar/independencia) . Immediatament es va dirigir cap al Parlament, on va arrencar el ple que culminaria amb la declaració de la independència. Al vespre Santi Vila va deixar el Govern (<https://www.naciodigital.cat/noticia/141425/santi/vila/presenta/dimissio/despr/puigdemont/descarti> /eleccions) i, més tard, Miquel Iceta demanava disculpes a Puigdemont -al seu despatx de Palau- per no haver pogut aturar el 155 malgrat haver-ho intentat.

27 d'octubre

El Parlament de Catalunya, després de la declaració de la independència Foto: Josep M Montaner

El Parlament i el Senat van ser els escenaris de la declaració de la independència i de l'aprovació del 155, respectivament. Abans, però, un grup d'empresaris va intentar evitar a última hora (<https://www.naciodigital.cat/lleida/noticia/28221/grup/empresaris/va/pressionar/puigdemont/junqueras/frenar/extremis/dui>) la culminació del pla del Govern. La cambra catalana va votar -de manera secreta i individual- una proposta de resolució de Junts pel Sí i la CUP (<https://www.naciodigital.cat/noticia/141454/parlament/declara/independencia>) amb Ciutadans, PSC i PP fora de l'hemicicle, i a la cambra alta liberals, socialistes i populars van donar llum verda a la intervenció de l'autonomia (<https://www.naciodigital.cat/noticia/141452/senat/aprova/liquidar/autonomia/destituir/govern>) . Puigdemont va instar a "defensar" la República en un discurs al costat de Junqueras i Forcadell, davant dels despatxos del Govern al Parlament, i després alguns consellers es van desplaçar cap al Palau de la Generalitat per mantenir una reunió sobre els propers passos. En aquesta cita, per cert, hi havia una absència destacada: Oriol Junqueras. La trobada va servir per decidir no desplegar la República -hi havia 41 decrets llei preparats- i va concloure tard. Alguns dels dirigents presents van marxar cap a Perpinyà a passar la nit davant el temor que l'Estat ordenés detencions immediates per la proclamació al Parlament. Mentrestant, a Madrid, Mariano Rajoy compareixia per cessar tot el Govern i convocar eleccions catalanes el 21 de desembre (<https://www.naciodigital.cat/noticia/141500/rajoy/convoca/eleccions/catalanes/21/desembre>) . La pel·lícula, però, no estava ni molt menys acabada: entre finals d'octubre i principis de novembre, l'exili i la presó passarien al centre de l'escenari (<https://www.naciodigital.cat/noticia/142030/entre/exili/preso/setmana/canviat/vida/tot/govern>) .

